

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краще 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 залі, Німеччині 750 залі,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 залі, Австрії
750 залі. — Зміст адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарів: 29-26.

**В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ
СТРАЦІ.**

**ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 коп.**

ОЛЕКСАНДРА ОНИСЬКА
Львів, вул. Галицька 20
Телефон ч. 69-75.

II.

July 7, Johnston 1929.

Так, німці боялися всупереч всім запевня-
нням польської патріотичної преси. Вони прина-
дні респектувати державність як таку за дру-
зьких часів, респектувати її в тепер (дехто за
страх, дехто за совість), заре, що вола тепер для
них чужа форма і змістом. А якщо я в серед них
пентроніюбені тенденції, то вони майстерно ма-
слювані! Починаю — в двит майста іди! Може

на дні П дійсно копошався іредентистичні ереси, однак ніхто ними не маніфестується, ніхто ними не чваниться. Найбільші фанатики доводили слові лінгвістичне знання з обсягу польської мови і погодилися зі сучасним станом, аби жити і рахувати гроші в монеті.

Три тижні тому відбувся в Катовицях алаз усіх німецьких послів і сенаторів у Польщі. Укладено опозиційне становище супроти теперішнього уряду. Після проголошення недавнього закону УНДО до єднання місц. „Польонія“ зв'язала оба ці факти і, дарма, що сама протисанакційна, задовонила на алярм. Мовляв: меншості мобілізується спільно. Між ними порозуміння.

Коли освідомлю собі, що для польської преси джерелом інформації про українські справи є найчастіше краківський „Куререк“ і що там сама „Польонія“ в карикатурі Грусса не інакше зуміла представити собі українця, як обов'язково з бомбою в одній і з револьвером у другій руці. — тоді прозуюмо тривогу з приводу того мимого порозуміння. Про труднощі його, у зв'язку з попередньою акаанією, моглиб не одно сказати наші парламентаристи.

IV.

Саме тепер з'явилися на Гор. Шлеску два представники Ліги Народів, директор П секції іля справ меншостей Aguirre de Carcer і його співробітник проф. Azcarate. Ця перша офіційна візита „оборонців права національних меншостей“ збудила чимало надій серед тутешніх німців. Та декілька днів ситуація була загадочна. Делегатами займалися офіційні чинники і здавалося, що вони так і відбудуть повні односторонні інформації, дарма, що метою їх поїздки було увійти в безпосередній зв'язок з німецькою меншістю.

І тільки 24-го жовтня, себто на четвертий день візиту, — не без впливу гіркої замітки „Кат. Цайтунг“, що, мовляв, „Патомініада“ трюмфує, і її пригадки про те, що польська меншість на німецькому Шлеску мала змогу зовсім без свідків конферувати з цією делегацією, — запрошено на аудієнцію представників німців. Як такі з'явилися принц фон Плас, сенатор д-р Пант, посол до союму Франц і діячі „Фольксбунду“, Уліц і Дулек.

Замітною була промова першого (подає все за тутешньою пресою).

Молодий, 29-літній аристократ, президент „Фольксбунду“ д-р принц фон Плас, анував загальному проблему співжиття німців з поляками. Він рішучо опрокотив закиди невольності шлеских німців у відношенні до польської держави. Те, чого вони жадали, належить їм слушно на основі конституції і постанов згаданої вже нами женецької конвенції. Німці не можуть погодитися з тим, аби їх трактувало як меншартісних громадян. Шийні турботи і недостатки, безправність і безпомічність у багатьох ділянках, труднощі заробітку задля самої національної приналежності — це важка душевна мука. Коли знов вони впоминаються за

свої права в Женеві — тоді клеймиться це злочинною роботою. Німці падають у Женеву шукати справедливості і просять, аби як у їх інтересі, так теж в інтересі польської держави замалення, вислани туди перед трибунал міжнародних чинників, найшли уважне розглянення в інтервенцію.

Слідуючий представник, Отто Уліц, вручив делегатам два меморіали: перший з представлення фактів неперестерігання женецьких постанов, другий з кривдами у шкільництві. Вільтак, спираючись на історію Шлеска, палко протестував проти того, аби німців трактувало як ворогів, що віддалились у спадщині польській державі (als Erbfeinde). Таке переконання сьогоднішнього востоди загрожує екзистенції німців, які через те постійно примушені вимандрувати. Стан німецького шкільництва є поганий. Бракує будинків і вчителів, які розуміють душу німецької дитини. Свободи вживання рідної мови нема. Насильно анято німецькі написи з філм, хоч німці ставовлять у Катовицях більшість (на цілому польському Шлеску нараховує їх Уліц 300 тисяч), а влада цьому не спротивлялась. До віри до влади нема, через те німці виносять свої скарги назовні. „Німецька меншість є готова замиритися, але замиритися на ґрунті права“ — закінчив свою бесіду Уліц.

Сенатор д-р Пант порушив бовву у відношенні до німців діяльність „союзів повстанців“, якого ідеїним вождем є сам востода Гражинський, а дальше суворість цензури і спробу розбиття німців через заложення безнадійного „Культур-унд-Віртшафтсбунду“ гіперболоїстів. Врешті посол Франц протестував проти скорочування прав німців у католицькій церкві.

У відповідь на це підкреслив мін. Aguirre вдоволення делегації з приводу того, що всі представники заявили ясно своє відношення до польської держави, і що нічого іншого не вимагають, як лиш зберігання права. „Ліга Націй — скадав у дальшому — виходить із двох великих моментів: моменту заховання суверенності держав і моменту репектування заключених договорів“. Вдоволення він теж з цього факту, що між громадянами німецької і польської національності нема ворожнечі. Обійняком про інтервенцію делегації у Варшаві попрашали делегати представників німецького населення.

Саме тепер збираються у соймі підписи під домаганням привернення автономічних прав Шлеска. Появились теж чутки про уступлення востоди Гражинського. Який вплив не малаб інтервенція делегатів Ліги Націй саме в цю хвилину на повні дві справи і взагалі які не були реальні наслідки поїздки тих делегатів і безпосереднього їхнього контакту з покривдженнями доводиться принайти, що краще мати якусь зипу інстанцію, перед якою можна пожалитися, як П зовсім не мати. Нагоду адобути подібні аі Шлеском права прогалили ми перед дефінітивним припечатанням долі Галичини. І цей козир випав нам із рук.

Silesianus.

Доля православної церкви у Львові.

Процес за православну церкву у Львові в І. інстанції виграв буковинський релігійний фонд.

При вул. Францішканській у Львові нахочиться православна церква св. Юрія, яку заковили православні російські емігранти, підселені місцевими „русскими“, що перейшли на православ'я безпосередньо перед війною або в часі свого воєнного скитальства в б. Росії. Цю святинню вибудував австрійський уряд для православних вояків українців і ромунів із Буковини. Адміністративно була вона підчинена православному митрополитові в Чернівцях.

Після війни та церква була закрита. Її власницька приналежність була під знаком запиту. З того скористали православні російські емігранти і наші „русскі“ і захопили церкву і свої руки. Та буковинський православно-релігійний фонд і православний митрополит у Чернівцях не признали цього факту. В їх імені черновецький адвокат д-р Н. Котлярчук, заступлений на львівському ґрунті адвокатом д-ром І. Лявом, вніс позов проти: Православно-го Братства Почаївської Матері Божої при церкві св. Юрія у Львові, заступленого головок Ольгою Леляською, 2) проти еромонаха Смарагда Колеснікова у Львові і 3) проти правосл. митрополита Діонісія у Варшаві, домагаючись звороту цієї церкви.

Годиться зазначити, що позовник і пізвані в тому процесі були заступлені адвокатами нехристиянами, а саме позовник д-ром І. Лявом, а пізвані д-ром Г. Рабнером і д-ром Л. Авербахом.

Ту справу розглядав окружний цивільний суд у Львові у складі суддів Бруна, Мунка і Слезановського і вирішив, що пізваний еромонах Смарагд Колесніков повинен признати позовника власником реальності, обнятої гіп. виказом ч. 70 ґрунтових книг для ІV. ділянки м. Львова та віддати позовникові в посідання нерухомості, що входять в склад цієї реальності, а саме церкву з ключами і мешкальний будинок та до 14-ти днів заплатити кошти спору.

Що торкається братства і митр. Діонісія, то суд віддав позовника зі скаргою, бо позовник не доказав, щоби пізвані находилися в посіданні якоїнебудь частини спірної реальності та щоби окупацію церковного будинку і помешкання еромонахом Смарагдом спричинив митр. Діонісій.

Так закінчився процес за правосл. церкву св. Юрія у Львові в І. інстанції.

Нові розстріли в СРСР.

Московські газети із минулої неділі повідомляють, що на днях у СРСР розстріляно знов 12 осіб, а то кількох селян за саботажні підпали в околицях Мінська, а кількох за збівство радянських урядників.

ЕДГАР АЛЛАН ПО.

Убийство на вулиці Морг.

(Продовження.)

— Що голоси в суперечці, — казав він, — які чули люди на сходах, не були голосами самих жінок, це цілком доведено зізнаннями. Це уявлення нас від будь-яких сумнівів у питанні, чи не могла стара пані убити спершу дочку, а тоді сама себе стратити. Я кажу за цей пункт більше задля мети, бо сила мадам Л'Еспане булаб недостатня, щоб затиснути тіло дочки у комин, як там знайдено; та й природа поранень на її власній тілі цілком виключає думку про самогубство. Отже, убийство вчинено якоюсь третьою стороною; і саме її голоси було чути в суперечці. Звернімося тепер не до цілого зізнання про ці голоси, а до того, що було особливого у цій свідченні. Спостерегли ви в ньому щось особливого?

Я зауважив, що всі чисто свідки зішлись в здогаді, що грубий голос належав до француза, а вже щодо другого, верескливого, або, як хтось визначав його, прикрого голосу, було багато незгоди.

Це саме зізнання, — мовив Дюпен, — але це не є особливість свідчення. Ви не спостерегли нічого особливого. А тут було що спостерегти. Свідки, як ви зазначили, зішлись щодо грубого голосу; вони були тут однозгідні. А щодо верескливого голосу, особливість лежить не в тім, що вони порізнялись, а в тім, що коли італієць, англієць, еспанець, голандець силкувались описати його, кожен казав про нього, як про голос чужоземця. Кожен має певність, що це не був голос одного з його земляків. Кожен рішуче його не до голосу людини якоїсь нації, що її мову він знає, а як раз чавпаки. Француз думає що це голос еспанця,

і „заміг би був розібрати якісь слова, колиб був обізнаний з еспанською мовою“. Голандець твердить, що це був голос француза; але ми знаходимо вказівку, що „свідок не знав по французькому, і його допитували з перекладачем“. Англієць вважає, що це голос німця; „німецької мови не розумію“. Еспанець „певен“, що це був голос англійця, але „судить з інтонації“ та й годі, „бо не знає по англійському“. Італієць вважає за голос руського, але „ніколи не говорив з росіянином“. Другий француз, крім того, різняється від першого певністю, що це був голос італійця; але, не знавши цієї мови, як і еспанець, „судить з інтонації“. Який же незвичайний мусів справді бути цей голос, коли отакі зізнання можна було про нього зібрати! — коли в його звуках громадяни п'яток великих частин Європи не змогли признати нічого свого! Ви скажете, що це міг бути голос азійця — африканця. Ні азійців, ні африканців не густо в Парижі; але, не заперечуючи цього висновку, я хочу тільки звернути тепер вашу увагу на три пункти. Один із свідків визначив голос, як „скорше прикрий, пронизливий, а не верескливий“. Двоє других описували його, як швидкий і нерівний. Жаден свідок не згадував, щоб він розібрав які слова — хоч би звуки які, подібні до слів.

— Не знаю, казав далі Дюпен, — яке враження я можу зробити в данім становищі на вашу думку, але не вагаюся сказати, що законні висновки навіть з цієї частини зізнань — щодо грубого та верескливого голосу — сами по собі достатні, щоб зародити підозріння, яке має дати напрямком всьому дальшому досліджуванню тайни. Я сказав „законні висновки“, але цим я не все ще висловив. Я мав намір сказати, що ці висновки є єдине властиві, що підозріння впливає з них неминуло, як єдиний вислід. Однак що це за підозріння, я не хочу, покищо сказати. Я тільки хочу вас переконати, що для

мене це була достатня спонукка, щоб дати певну форму — визначений напрямок — моїм розшукам у кімнаті.

— Перенесімося тепер уявою до цієї кімнати. Що ми там найперше шукатимемо? Способів як вийти, ужитих убийцями. Це не буде надто сильно сказати, що ніхто з нас не вірить у надприродні події. Не духи-ж забили паню Л'Еспане та її дочку. Чинники злочину були матеріальні, і матеріально втекли. Якже саме? На щастя ми маємо один тільки спосіб міркування у цім пункті, і цей спосіб мусить нас привести до певного вирішення. Розгляньмо по черзі можливі способи виходу. Ясно, що убийці були ще в кімнаті, де знайдено панню Л'Еспане, або, принаймні, в сусідній, коли люди сходили нагору. Отже, тільки із цих двох приміщень ми мусимо шукати виходів. Поліція начисто обшукала підлогу, стелю і муровання стін по всіх напрямках. Ніякий потайний вихід не міг би уникнути їхньої чуйності. А втім, не довірившись їхнім очам, я оглянув усе сам. Отже, там не було жадних потайних виходів. Обидві двері з цих кімнат до коридору були добре замкнені, з ключами із середини. Звернімося до димарів. Вони, хоч і мають звичайну широчину у вісім чи десять стій над самим огнищем, але не всім їхнім протязі не вмістили б великого kota. Таким чином, допевнившись про абсолютну неможливість вийти згаданими способами, ми приходимо до вікон. Через вікно передньої кімнати ніхто не зміг утекти непомітно від юрби, що стояла на вулиці. Отже, убийці мусили перейти вікнами задньої кімнати. Тепер, приведені до такого висновку цим недвозначним способом, ми не повинні в своїх міркуваннях відкидати цей висновок з причини видимої його неможливості. Нам лишається тільки довести, що ця видима „неможливість“ не є на ділі такою

(Продовження буде.)

Дещо про піввійськові формації в Австрії.

(Допис з Відня.)

(Докінчення.)

II.

Така була картина до липня 1927 р. По фронтовій стрілянні на вулицях Відня, по пожежній палаті справедливості та по збройних виступах австро-марксистичних і комуністичних баталій, коли червоні мали намір шляхом генерального страйку, а головне при допомозі адержання залізничного руху, дістати владу в свої руки, це положення в дечім змінилось. Те, що тоді легальні формації гайматшуцу в Тиролі перервали страйк на тирольських залізницях і те, що відділи гаймверів зі Стірії нахерували вже в напрямку до Ірацу, зробило у громадянських кругах Австрії величезне враження. Виявилось, що тільки гаймвері в силі притиснути австро-марксистів та зробити оконечно лад у державі.

І справді від того часу гаймвері розпочали дуже живу агітаційну діяльність. Вони міцно зорганізувалися головне в північній Стірії, де вони навіть у чисто промислових околицях, як Донау-Леобен, Кефлах і т. д. згуртували коло себе вже дуже багато робітників. Прийшло їм, правда, на поміч найбільше приватне підприємство Австрії „Альпінне Монтангезельшафт“, котре має в Стірії величезні маєтки та копальні, що вплинуло від себе на своїх робітників, аби вони приставали до гаймверів. Крім Стірії зачалася в роках 1928 і 1929 організаційна робота гаймверів в Нижній і Вишній Австрії, в Зальцбургу, Бургенланді та в самому Відні. Всюду повелось в розмірно короткому часі знайти собі численних прихильників, так, що дня 27. жовтня 1929 вже було в самім Відні 11.000 гаймверівців в одностроях, які брали участь у параді, влаштований у віденським бургу. Число гаймверівців у Нижній Австрії подають на 40.000, а в цілій Австрії на 500.000 душ. Це число очевидно сильно переборщене, хіба, що рахувати тут і тих членів гаймверів, що не належать до II військових частин, отже т. зв. „спомогаючих членів“ (unterstützende Mitglieder), жінок в жіночих групах, членів робітничої організації гаймверів, т. зв. „Unabhängiger Gewerkschaftsbund“ і членів „цивільної“ організації, т. зв. „Гайматбунд“.

Аби дати прикінці виразнішу картину всіх тих організацій, подасмо нижче шераз їх спис та приблизне число комбатантів.

А) Австромарксистичні організації.

1. Республіканський Шуйбунд	60.000
2. Соц. демократ. „Wehrturner“ і члени „Asko“, тобто соц. дем. спорт. організації	10.000
3. Члени соц.-дем. „Jagd- u. Schützen-Ver-ein-y“	3.000
4. Члени розв'язаної, але тайно даліше існуючої комуністичної „Arbeiter-wehr“	2.000
Разом членів	75.000

Б) Протимарксистичні організації.

1. Легальна гаймвер Тиролю і Форальбергу	25.000
2. Гайматшуц Стірії, Каринтії, Бургенланду, Вишньої Австрії, подуїневої Нижньої Австрії, Зальцбургу (провідник д-р Пфрімер)	60.000
3. Гайматшуц Відня і південної частини Нижньої Австрії (провідник д-р Пфрімер і гофрат Шіхль)	20.000
4. Гаймвер Відень (Heimwehr Wien) (провідник отаман Фрей)	2.000
5. Фронткемпфери (провідник полков. Гіхль)	5.000
6. Німецькі і християнські „Wehrturner“	3.000
7. Члени нац. соціалістичних „штурмових відділів“	2.000
8. Члени т. зв. „Freiheitsbund-y“	1.000
Разом згуртовано в т. зв. „Selbst-schutzverband-i“ членів	118.000

Крім вище згаданих громадянських організацій існує ще у Відні т. зв. „Österreichische Heimwehr“ під проводом полк. Рейха. Це монархістична організація, що до гаймверів не належить і не має ніякого значіння.

Віденєць.

СВЯТА 1. ЛИСТОПАДА.

ГАЛИЧ.

Цього року підготовлювано в Галичі, як що-року, листопадове свято і свято в пам'ять поляглих. В церкві уставлено вечером 31-го жовтня ц. р. могилу, обложену вазонами з квітами та поставлено березовий хрест, який прикрашено аїнками. Однак вночі з 31-го на 1-го стався нежданий ніким і несподіваний випадок. Хоча всі двері були позамикані, дісталися якимсь чином галицькі мішани, засаплені капцством, до церкви і все приготоване в церкві знищили. З березового хреста не лишилося ні сліду, могилу розкинено, а вазони з квітами побито. Розбито при тому й образ на тетраподі. Поліція дотепер злочинців не найшла. Всеж таки, не зважаючи на це, свято відбулося. Відправлено Службу Божу і панахиду, підчас котрої співав дуже гарно хор з Маріямполя. Церква була повна людей, які з правдивим жалем дивились на подвиги задуранених „молойцов“. — На маргінесі отсього святотатства, зробленого парохіянами греко-католиками в греко-кат. церкві, звертаємо увагу наших єпископських ординаріатів на ці абсурдальні відносини, які ще вдержалися в деяких місцевостях та пригадуємо при цій нагоді черговий раз, які шкідливі є такі відносини в першій мірі для української католицької церкви. Здається, не треба пригадувати нашій церковній владі, якими шкідливими показались вже нераз священники московфіли для греко-кат. церкви. Переходи на православ'я в часі війни, події на Лемківщині в останніх роках, відносини в парохіях, де є або були парохами русофіли (згадаємо тільки замітніші, як Галич, Журавно, Болшовець, не говорячи вже про численні сільські парохії), дають чимало наглядних на це доказів. І останній випадок святотатства у церкві в Галичі був можливий тільки тому, бо такє релігійне виховання одержали вірні від свого духовного пастиря. Тож уже хіба крайній час, щоб наші ординаріати зайняли дещо рішучіше становище супроти священників русофілів.

На організаційному фронті.

КОЛОМИЯЩИНА.

Дня 20-го жовтня ц. р. відбулося посольське віче в Камниці Великій. Звіт з діяльності Української Парламентарної Репрезентації аздав посол Палів Дмитро. Того самого дня відбув посол Палів коротку нараду в селі Жукотині.

Дня 25-го жовтня ц. р. відбулася в Коломії засідання Повітової Народньої Ради. На цьому засіданні ясував посол Палів політичне та господарське положення українців під Польщею і на Радянській Україні. Вітак відчитано об'явки й покликки Центрального Комітету У. Н. Д. О. й ухвалено низку постанов льокального характеру.

Того самого дня відбулася довірочна нарада в Печеніжині. По рефераті посла Паліва про політичне й господарське положення переведено дискусію.

Дня 26-го жовтня відбулася довірочна нарада в Коломії. Про політичну ситуацію в Європі і про положення українського народу реферувал посол Палів. По рефераті виявлялась дискусія. Ухвалено знова устроїти подібний вебір і зацікавити тим ширший загаль Коломії.

Найв. суд розглядає виборчі протести.

Найвищий суд розглядав дня 6. листопада справу виборів у виб. окрузі Львів-повіт наслідком протесту, внесенного українцями. В цьому окрузі здобув бльок нац. меншин 3 мандати, ББ. 3 манд. і Сельробілівці 1 мандат. Крім українців зголосили протести НД і Стр. Хл. На день 17. березня 1930 р. визначено розправу в справі протесту проти виборів в окрузі Тернопіль-Збараж. На день 25. листопада визначено в найв. суді розправа наслідком зголошеного виб. протесту лістою ч. 17. проти виборів у виб. окрузі Стрий.

Амнестія з нагоди 11-их роковин Польщі.

З нагоди 11-их роковин визволення Польщі, як зачувати, оголосить декрет президента держави, на основі якого помилувані будуть політичні та ті кримінальні проступки, які у в'язниці виявлені поправу та мають відсиджувати вже не багато кари.

ODOL вода до уст

ODOL паста до зубів

ODOL мило до зубів
найліпші серединки до плекання зубів

Після відложення сойму.

У Варшаві сподіються демонстрацій ППС у дні 10. листопада. Посли П'єста, Визволення та Стр. Хл. мають на днях відбутися в своїх виб. округах демонст. віча. ББ. постановив повести пропаганду в цілій країні. Консерватисти з ББ. мали довірочну нараду в пос. Януша Радзівіла. Зачувати, що поодинокі послы домагалися розв'язання сойму, розписання нових виборів і октроювання конституції. На засіданні Стр. Хл. висловили подяку марш. Дашинському за оборону прав і чести сойму, ствердили, що відкладання сойму внеможливає праці над 3 мільярд. бюджетом і контролю над господарською уряду. Заява недовіря для уряду напевно буде ухвалена за 30 днів. Не лише теп. удар, але й ціла сан. система мусить бути зліквідована, коли Польща має спокійно розвивати свої політ. відносини й коли госп. відносини мають увійти на правильний шлях. Резолюція заявляється за злукою Стр. Хл., Визволення та П'єста.

Канц. Шобер грозить димісією.

Зачувати, що на конференції провідників Гаймверів з провідниками партій більшості гаймверівців домагалися від уряду та парламенту рішучої заяви проти вствання посторонніх держав у ви. справи Австрії. Крім того гаймверівці домагалися якнайскоршої полагоди предложень у справі реформи конституції. „В. Альг. Цтг.“ і „Абенд“ стверджують, що дискусія була бурлива і що канц. Шобер, який рішучо відмовився сповняти домагання Гаймверів, загрозив навіть, що подасться до димісії.

Палата громад ухвалила нав'язати взаємини з СРСР.

Справу нав'язання дипл. взаємин із СРСР. палата громад полагодила так, що відкинула Болдуїнове внесення в цій справі 324 голосами проти 199. Внесення уряду в справі нав'язання взаємин із СРСР. прийняли. На цьому засіданні Чемберлен у довшій промові мотивував політику консер. уряду супроти Москви. Він зажадав подрібних висень від уряду в справі гарантій, які дав СРСР. відносно понехання переворотової пропаганди в Вел. Британії. Держ. підсекретар Форін Офісу Далтон сказав, що більшовицький уряд зложив відповідні приречення в тій справі. Гарантії обов'язуватимуть від хвилі виміни послів між Лондоном і Москвою.

Віднайшли документи в справі абдикації царя.

Аг. Тасс повідомляє: В московській Академії Наук найшли різні документи, переховувані там негально. Документи давніше належали до департаменту тайної поліції жандармського корпусу та саідч. царської служби, а також до центр. комітету партії кадетів і есерів. М. і, найшли автентичний акт тексту абдикації Миколи II., абдикації ки. Михайла й ін. Деякі документи дуже важні в теперішню хвилю та можуть відіграти важну роль в боротьбі з контрреволюцією. Члена Ак. Наук Ольденбурга, постійного секретаря Академії, звільнили з його становища за те, що в пору не повідомив владу, що є такі документи.

*) „Freiheitsbund“ — чисто християнська організація, зорганізована в початку у рамках Гайматшуцу. Але з огляду на різні диференції між провідником „Freiheitsbund-y“ Куншахом і гаймверівцями дальша приналежність „Bund-y“ до гаймверів сумнівна.

ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ А. ПЯСЕЦЬКИЙ С. А. — КРАКІВ

Знає і з своєї доброти і чистоти вироб

в т.: Чоколади десертні, смачніші і ніжніші ніжні, як тільки можуть для господарських цілей

Для вибагливих смакунів

першорядні чоклади, також різні інші цукерки, карамель

Замовлення приймає: "ПАРОВИЙ ТОВІВІЛ"

у Кремниці, де розвивав поважну й успішну національно-організаційну та культурно-просвітню діяльність. Він був і головою кремницької "Просвіти". Перед шести тижнями дістав Покійний затрепаний організму і для лікування перевезено його до львівського загального шпиталю. Тут роблено всілякі можливі заходи для рятунку цього видатного і заслуженого громадянина і дітя, але ніякі заходи не були в силі вернути Покійному здоров'я та утримати обесилений організм при житті. Дня 7 листопада цей організм погас. Покійний осиротів двоє дітей, доньку і сина, та дружини. Земля нехай буде легкою цьому незабутньому діячів, великому громадянину та неугасимому борцю за кращу долю українського народу. Похорон відбудеться в п'ятницю.

3 театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: „АРТИСТИ“ пєса в 3 дії Ж. М. УОТЕРСА і А. ГОНКІНСА.

Кудиш провінціального кабаре. Між ними пересуваються трагедія двох артистів такого театру: молоді, чесної, найвищої жінки: відданої з дітв першого ексцентричного коміка — Скіда, північки, бабля, картара, який не знає нічого про с. Я талант ні вичі доматаня мистецтва. Тільки північки вий відстається у голонний центр артистичної кар'єри на ю-Йоркський Бродвей. Та тимчасом вона огрічена його неохайністю і байдужістю під наустріч новому шастю — дасть замовити себе захопленому в ній від діт джентельменів, щоб вийти за його.

Тимчасом Скіда швидко втрачає свою Бонні, арозуміє, що вона була його Музою, а Бонні, чим був для неї легкосердий Скіда, якого талант перела вона. І тому, коли він докочиться з розпучи до шинкового каналу, вона в час вернеться до нього, щоб рятувати його і своє почування до нього.

Є в цій пєсі, як в П героїв — проблиски чистого таланту амішані зі сажено „цифри“. Авторі показують ще один приклад, скільки загально-людської поезії та чуття може схрипатись під масками і костюмами базилів. Пригадаються образки в комедії Шекспіра на межі трагедії. Вони в такими провінціальними акторами. Навіть в цього сучасного театру найбільше цікавить нас той його бік, яким ведуть схоли до кабаре. Про це знають автори таких пєс, що рахують у першій мірі на акнайширшу публіку. Завдяки цим приметам, пєса може рахувати на довгий успіх.

Скіда став в інтерпретації Раєвського не розуміє, а крапцюю, одною з найкращих, яку мав цей артист у своєму житті. Його партнерка Ладосова мала незвичайно гарні моменти природної, перенитої гри. М. Р.

Літературний куток.

Англієць про критику.

В англійському журналі „The Review of Reviews“ з дня 15. X. находимо статейку „Засади критики“ Артура Лінша, з якої передаємо хід думок:

Чим твір безсмертний, чи там великий? Чим саме вражає він велике число людей, а притім задержує свою свіжість, даючи новим читачам можливість нових відкриттів? Скільки тепер славних письменників залишаться славними на все? Де критик? Якби канони критики? Перший з них: зміна середовища, про яке мова. Воно завжди має більше значіння, ніж думують. Коли письменник докладно обізнаний з предметом, у нього образівність краща, він вступає певно, опираючись життям; у нього більше зацікавлення справою. А ця симпатія для справи важливі Зайди для нас і Дікенса і Брет Гарта і Велз і чуттєва сторона: ширість, такт, ніжність. Тут найбільше вражіння на А. Лінша, зробив твір Олександра Ерівна: „Моя лані з сім Корнер“. Іншою засадою є сила розуму, яка проявляється в творі. Тут Лінш підносить заслугу Велза, який неміч підготовив світ до поставлення такого доматання в літературі. Сам Велз у засади біології, а тільки по факту поістор. Його „Любові і Містер Люйшен“ можна риняти під деяким оглядом з „Терпіннями молодого Вертера“ Гете. Але й сам Велз посугується час-м невідомі відомі зразками і зводити думки на манівці. Бернгард Шо тут незвичайний. Його інтелектуальна енергія наповнила нас подивом. Що за чужість думки! Що за відношеність розуму,

доброго і злого, нерідко рівнодушного, скільки різних думок в одній парадоксу, в яких тяжко розібратися, яка правдина а яка кінена тільки для химери. Бернгард Шо наче той астроном, який ніколи не загадує до геометрії. Його безоглядні критика звертається проти облуди, низького підхльбства та удавання. Б. Шо притім пераз повний цісентиниці. Одне він буде жити, не як фанатичний проповідник, бо це передовсім складається на його істоту, на отього сміхуна прибораного в шалочку і давники; він буде жити як мудрець і як специфічний характер. В Честертені, в його молодості добачили літературного Герберта Спенсера. Але знову жага порушувати масами, його парадокси, не все вдатні, віддання себе на посуги інституціям, які належать до минулого — як феєзалізму й середовищу, захопленні думками, які давно заслужено забуто, роблять його неточним.

Як мавесь річ з тенденцією твору? Певна річ, що кожний твір, чи Сервантеса, чи Бальзака, написаний під впливом якоїсь ідеї, чи чогось іншого, що порушувало письменником. Ми можемо навіть сказати, що Голдверт з цього становища стає справді тенденційним. Діло в тому, щоб удержати міру.

Найближчим канонем є „Стіль“. Коли річ у поправності писання, в Англії а знамениті стилісти; назвати тільки таких як Прістілі, чи Декан Індж. Але стіль це щось більш ніжнього, більш імпульсивного, більш живучого, тривкого, як ця штучна афектація. Стіль є випливом суті чоловіка, його світла, зусиль, цього як у нього складаються думки, також впливом й сил, в якій проявляються. Стіль проявляється не тільки в тім, що написано, але й в тім, що омінено. Часом незвичайні думки доводять до незвичайної форми їх вислову, так начеб чоловік ставав тим інструментом, на яким небо виграє свої мелодії.

До сучасних знаменитих англійських стилістів зачислає Лінш отсих письменників: Барт Кенеді, В. Р. Калверт, Канінгем Греєм, Нйіл Манров, А. Г. Гейлз, Педрек Колам, Джеймс Стівна і Сін О'Кеалі.

Дивне, що є між ними багато ірландців, які й так дали англійській літературі Бернарда Шо і Джона Голдверсі.

Д-р Вол. Безушко.

Вісті з „Союзу Українських Купців“.

З'їзд українських купців і промисловців, членів СУК, відбудеться з кінцем цього року у Львові. Реченіє з'їзду і програма будуть оголошені пізніше. До цього з'їзду треба заздалегідь приготуватись. Члени СУК зовуть приготувати собі анєски і реферати, які треба зголасити найдаді до 1. грудня ц. р. до Визілу СУК (Львів, Підвалля 9). Треба освідомити найширший загаль купецтва, що обов'язком кожного купця є прибути на цей з'їзд, щоб всі спільнонарадились над своїм положенням та обдумати способи динження нашого купецтва з матеріального занепаду, та способи розвитку нашого промислу. Болючих справ до полагодження є багато і саме тому треба зійтись всім на спільні наради, щоб досунути вперед перш за-все організаційну роботу, щоб українські купці та промисловці під Польшею творили одно свідоме своїх цілей і завдань тіло, бо бо цього вимагає наказ часу!

Про потребу життєвої асекурації — не треба й говорити! Хто розумно живе, той завжди дає про те, щоб забезпечити собі погідну старість, а своїм рідним — на випадок його смерті — хоч в часті злагідити гірку долю, забезпечити перед нуждою і злиднями. Союз Українських Купців звертає увагу своїх членів на те, що життєві забезпечення повинні всі обов'язково переводити лише через „Карпатію“ (Львів, Руська 18, телефон: 58—43), а не тому, бо там можна забезпечити свій гірш перед дефляцією, а крім того „Карпатія“ дає нашому товариству на його орг. потреби певні підмоги, а нашим членам значні пільги у силатах забезпеченевих вкладах, яких нема в чужих цього роду підприємствах. Кожний український купець чи промисловець повинен забезпечитись в „Карпатії“ через агентів, які мають картки зголошені відмічені печаткою Союзу Українських Купців у Львові. Очевидно, що агенти не можуть в одному дні обійти всіх членів, тому не треба ждати, аж хтось приїде до хати, щоб принукати до асекурації, а треба самому зголоситись до „Карпатії“ (Львів, Руська 18) і заявити, що приходить в наслідок

поклику „Союзу Українських Купців“. Робіть це скоро, бо час біжить, а ми не знаємо про нашу будучність, про долю наших дітей!

Податковий комісії є при кожному скарбовому уряді, але у цих комісіях мало де є ішли люди. А ясна річ, що чужий не буде ширі і радо боронити справ наших купців і промисловців. Ми так мало интересуємося цією справою, що навіть не знаємо, що й як робити, щоб наш представник дістається до податкової комісії, щоб там, де рішається наша доля, ми могли теж мати голос! Тому „Союз Українських Купців“ хоче прийняти своїм членам в тієї справі з підмогою, просить лише, щоб кожен місце зголасило кандидата на членів податкових комісій. Членом податкової комісії може бути кожний купець чи промисловець, який на своє ім'я купує патент і веде підприємство. Кандидатів треба зголошувати письменно до Союзу Українських Купців (Львів, Підвалля ч. 9).

Пригада гурткам СУК. — Кожний український купець повинен носити відзнаку з емблемою українського купецтва. Такі відзнаки є до набуття у домінії Т-ва, Львів, Підвалля ч. 9, вч. від год. 7—9. Зближається час Сантоми-копальських зборків. Кожний гурток СУК повинен обов'язково влаштувати такий вечір. Робити підсумки своєї річної роботи, а з новим роком приготувати загальні збори членів. — Кожний купець і промисловець, повинен передплачувати свій орган „Український Купець“.

Дописи.

ГРИМАЛІВ. (Кооператив). З початком

1926 р. почали оснєвуватися в наших окрєні споживчо-торговельні кооперативи і тепер є тут у кожній селі така кооператива. Вони поширюють вправді кооперативні ідеї і викликають зрозуміння клеча „свій до свого“, але до цього клеча трудно покищо прикоровалятися тому, що в Грималіві немає досі гуртків, два обслуговували ті кооперативи і тому вони в більшій частині заосмєтрянє в товари в приватних купців чужої національності, так, що становлять просто їх експозитури. Тому вже крайня піра заснувати в Грималіві гуртківно-складниці, бо в Скататі, хоч і є „Повітовий Союз“ — то він далі від Грималівського повітового округа задалекій. При тій нагоді слід зазначити, що доокочилна інтелігенція, а головнє священники якоєс оминають крамницю нашої кооперативи „Будучність“ в Грималіві, а побірають товари як і давніше у приватних крамницях лише тому, що в нашій кооперативі майже всі товари є добірної якості, кращої як у жидів і по тих самих цінах, що всоди. Пора-б подбати про підтримку своїх, а не дальше підсилювати чужих.

Грималівський.

БРОДІ. (Розваження Зогальних Зборів філії „Просвіти“.) Дня 15-го жовтня ц. р. скликала філія Т-ва „Просвіта“ в Бродях свої річні загальні збори. На підставі § 35. статуту товариства беруть участь у зборах філії члени Головного Товариства „Просвіта“ у Львові, які мешкають у бродській пошті і делегати читальні „Просвіти“ в тім самім повіті, по одному на кожних 50 членів читальні. В означеній годині зібралось понад 40 делегатів читальні і підлягалих членів Головного Товариства. Товариство „Просвіта“ у Львові вислало на збори свого делегата в особі М. Брилинського. В часі відчитування протоколу з попередніх зборів явився на сцені такий поліційний агент і командант постерунку в Бродях як делегат старостів і запитав голову філії д-ра Чирівського, який продав зборами, що то за збори і чи він має довід старостів, що це є збори філії Т-ва „Просвіта“ і що на збори статутного просвітняського товариства не треба дозову ні старостів ні поліції. Завва голову філії мала той наслідок, що командант постерунку розмавав збори і низам присутніх до покинення сали. Проти того зараження за протестували голова філії д-р Чирівський, делегат Головного Товариства М. Брилинський і поєєл Висоцький. Коли це не помогло, пішли всі три до старостів, щоб йому представити цілу справу. Одначе староста делегати не прийняв, лише комісар старостів д-р Шмід списав протокол і заявив, що негайно розсудити, що лизав той порядок, щоб розмавати збори. В кожній раз він дасть за годину відповіді і збори будуть тоді мода відбуватись без перешкоди. Філія Т-ва „Просвіта“ ані члени делегати відповіли не одержавши і тому збори не відбулись. В цій справі явсьє в найбільшому часі інтерпретацію до міністра внутрішніх справ поєєл Висоцький.

ТУРКА. (Академія з нагоди 50-літнього ювілею папи.) Дня 6. жовтня ц. р. відбулася в Турції за ініціативою о. І. Феденіча академія з нагоди 50-літнього ювілею папи римського. Успішні взяли участь перемиський еп. о. Коциловський. В імені духовенства виступив о. епископа о. Тимчук, в імені парохіаль — о. Левницький, а в імені населення — пані Марія Маріч. У церкві виступили пані Марія Маріч. У церкві виступили пані Марія Маріч. У церкві виступили пані Марія Маріч.

дів дівч: в церкві і на академії. Свято пройшло гарно.

СТАНІСЛАВІВЩИНА. (Арештування віце-консула.) Дня 20-го жовтня відбулося в Кінчаках Нових, повіт Станіславів, справознавче віче, на якому реферував сенатор Ол. Черкавський. На віче прибули між ін. і громадяни в Горожанні. По короткій промові сенатора Черкавського віче було роз'яснене. Нарід одушав віче зі співом „Ще не вмерла“, при чому поліція арештувала двох хлопців з Горожанні. Описав на перехолях черев Кінчаки Стари віче і в Горожанні накинута відомий своєю лихою славою Кеса Сухар-

ський враз зі своїми однодумцями; напасники потурбували віче, а одному лавіть розбили голову. За якийсь час прибула поліція зі Станіславовою до Горожанні й арештувала тих людей, що були на вічу, а втім того і свідоміших членів читальні „Просвіти“. Арештовано разом 35 людей (враз з арештованими на вічу). Арештовано і гром. Липовецького з Кінчаки Стари, який звертав увагу Сухарському, щоб не робив авантюру. У вівторок дня 22. Х. закутих 24-ох громадян відправлено до Станіславова, а 9-ох громадян випущено. Справою цією займається Українська Парламентарна Репрезентація.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Четвер, 7. листопада, год. 7:30 веч. Артисти, песа в 4. діях Уотерса та Гонкіса.

П'ятниця, 8-го листопада год. 7:30 веч. „Ще можеш розказувати свої бабці“.

Субота, 9. листопада, год. 3. попол. „Марія Стюарт“ (представлення для шк. молоді), найнижчі ціни.

Субота, 9. листопада, год. 7:30 веч. „Артисти“.

Малий Міський Театр:

Четвер, 7. лист. год. 7:30 веч. „Процес Мері Деген“ (знижені ціни).

П'ятниця, 8-го листопада, год. 7:30 веч. „Процес Мері Деген“ (знижені ціни).

Субота, 9. листопада, год. 7:30 веч. „Процес Мері Деген“.

Театр реалі „Гонг“ — в салі кіна „Кольосей“:

Четвер, 7. листопада: ревія „Ізда до Львова“. — Дві вистави: 1-ша в годині 7:30 веч., 2-га в год. 9:30 веч.

П'ятниця, 8. листопада „Ізда до Львова“, год. 7:30 і 9:30. Ціни місць 50 проц. знижені.

Субота, 9. листопада „Електрична любов“ — прем'єра. Дві вистави: 7:30 і 9:30 вечором.

Кіна.

Аноа: Адамі сад (Ів. Петрович, Алісія Террі), на основі повісті Роберта Гюенса.

Касіно: Чортиня з Тріполісу (Альф. Фріланд, Ліана Гейд.)

Кольосей: Тасина ватага Бір-Бой — великий абетчиник.

Лев: Під прапором кохання.

Маруся: Закоханий небіжчик. — Прийми книжки.

Оаза: Гра за жінку (Польорес деа Ріо) Домашня війна.

Палац: Звукова фізія „Чотири чорти“ (Джанет Гейнор).

Пан: Портієр готелю „Атлантик“ (Яніто).

Пасаж: Каюб „Чорної Руки“ (Уіліс Десмонд). Тиждень Пата і Гомонта. Ам. комедія.

Стилене: Боротьба за золотий ріг (Марі Албані).

Фатаморган: Жар кохання (Жінка з тьомі ч. 13) в Гретою Гарбо.

Химера: Новочасний Казанова.

Утіка: Подуми кохання (Вільма Банкі, Рон. Коляма).

Програма радіо.

Четвер 7. XI. 1929.

Варшава (1411,7). 17:45 Концерт солістів.

Краків (312,5). 20:05 Вечірній концерт.

Познань (334,8). 17:45 Концерт солістів.

Вільно (385) 17:15 Трансмсія з Варшви.

Гельсінгфорс (221,4) 20:00 Симфонічний концерт.

Ляйпціг (259) 16:30 Концерт радіо-оркестри.

Братислава (279) 16:00 Монетарі-ський концерт.

Талін (396) 20:03 Концерт.

Брно (341,7) 22:15 Військова музика.

Лондон (356,3). 16:00 Вечірня пісня.

Штутгарт (360) 16:00 Популярний концерт.

Франкфурт (390). 20:15 Останній вальс, оперетка Штрауса.

Берн (403). 20:35 Трансмсія з Женев.

Берлін (418). 16:30 Концерт солістів.

Стокгольм (436) 20:00 Фінська музика.

Рим (441) 13:15 Радіоквітет.

Прага (487). 19:05 Популярний концерт. Мільно (501). 12:30 Легка музика. Брюссель (509) 21:15 Концерт радіо-оркестри.

Відень (516,3). 16:00 Квартет Сільвінга. Рига (525) 20:03 Опереткова музика.

Мюнхен (533). 19:30 Весела програма. Будапешт (550). 17:45 Циганська музика.

Москва (825). 21:40 Вечірній концерт. Ковно (1935) 20:55 Концерт.

Ленінград (1000). Жовтневі торжества. Харків (1304). 19:00 Концерти жовтневої революції.

Париж (1725) 19:00 Авдіція Пате.

П'ятниця 8. XI. 1929.

Варшава (1411,7) 17:45 Концерт мандо-ліністів.

Краків (312,5) 16:15 Концерт грамо-фонних плит.

Познань (334,8). 17:45 Оперові дуети. Вільно (385) 16:40 Концерт популар-ної музики.

Гельсінгфорс (221,4) 18:00 Легка музика.

Ляйпціг (259) 21:00 Сонати на віолін-челю.

Братислава (279) 16:30 Бетовен, Фі-біх, Двожак.

Брно (341,7) 16:30 Камеральний концерт. Лондон (356,3) 13:00 Сонати.

Штутгарт (360) 19:30 Народні пісні. Гамбург (372) 20:00 Великий концерт.

Франкфурт (390) 19:30 Концерт зі Штутгарту.

Берн (403) 16:00 Оркестра з Кур-салю.

Берлін (418) 18:00 Скрипковий ре-циталь.

Стокгольм (436) 18:20 Народна музика. Рим (441). 17:30 Пополудневий концерт.

Ляйпціг (259) 17:30 Концерт радіо-оркестри.

Прага (487) 16:30 Популярний кон-церт.

Мільно (501). 20:30 Симфонічний концерт.

Брюссель (509) 18:00 Трансмсія з давнігу.

Відень (516,3). 16:40 Концерт пісень. Рига (525) 19:30 Трансмсія з націо-нальної опери.

Мюнхен (533) 17:30 Фортеп'яний рециталь.

Будапешт (550) 17:40 Оперова ор-кестра.

Москва (825) 18:30 „Царська наречена“ Корсакова.

Ковно (1935) 21:00 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Велика осіння діточа забава заходом Секції Помочі Доростаючій Молоді при Г-ві Охор. Дітей і Т-ва „Бесіда“ не відбудеться з непередбачених причин. 834

„Жива літопись наших визвольних змагань“ буде предметом ширшого сходін членів Жіночого Круга ім. Ганні Барвінок, які відбудуться в суботу дня 9. листопада ц. р. о 6-й годині вечором в домішні при вул. Мокнаського ч. 12. — Головна референтка Д-р Олена Степанів-Дашкевич. — Проситися всіх членів о як найчисленнішу участь. 834

Основуючі Загальні Збори. В неділю дня 10. XI. ц. р. відбудуться в приміщенні Народного Банку в Бориславі о год. 3-й вечором перші основукові загальні збори наф. кооп. „К. п. л. ч. к.“. Обов'язком кожного свідомого Українця стати членом цієї кооперативи. — Організаційний Комітет. 841 1—1

Відклинуто писмо дане в 1928 р. одній редакції до оголошення або передання вищої до оголошення. Однак до сьогодні не знаю, що сталося з тим писмом. — Наголошки писма: Віл, я і купа потовченого каміня. — Чергою одіше завтра для всіх людей на шайб землі. — Сотні тисяч діт вмерли. Прекрасна нага, яка допер в сніті невикористана. — Редакцію, яка має се писмо, прошу звернути його на адресу автора, в цілі поправки. — В. Г. 836 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найкраще на-правлений у найбільшій годинникар-ській робітні Івана Зельтенрайха Львів, пл. Марійська ч. 5. — З прови-нції просимо репаратії прислати поштою. — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 618 14—2

БРИЛІАНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровскі-Розважеский, Львів (Готель Жоржа) А-кадемічна 2. 619 7—2

ПАРОХІЯ середня 3 км. від білого міста зі школами є до замінні в Лев. Львівській. — Зголошення до Ад-міністрації „Діла“ під „Молодечство“. 833 2—2

ФУТРА оказібно продає і приймає до комісової продажі „Універсум“. Комісова складниця Львів, Пасаж Міко-лая. 783 3—20

ЛІЖКО металічне кухонне 14 воз. — Сіткове 40. — Скрипкове 55. — Дротині вклада 27. — Ліжко москян-ське. — Фабрика ЛЯКС, Піндога ч. 6. 830 1—7

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст негуз легенів, серця і жовулка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

438 Пересвітлення Рентгеном. 50—2

ПОШУКУЮ зва-жимої опіки смерткою. — Stefan Dablena, Poste-rest. Dubno, Wolya. 839

СОБА, що розу-міє шиття біла, є потрібна до на-решня і ведення го-сподарства на селі у свідомців. — Зголошення з усла-нкою до Адміністра-ції „Діла“ під „До господарства“. 832

ЛУКИ, ПАСОВИСЬКА Я КОНЮШИНОВІ ПОЛЯ

є найбільше відкриті для тиснення

ТОМАСИНОЮ „Марка Зірка“

ТОМАСИНА є дешевим, довготривало дізачок фосфоровим погноєм.

ТОМАСИНА містить у собі крім фосф. kwasu, олово 50%, дізачок вапна.

ТОМАСИНА є найкращим погноєм на луки, па-совиська і конюшини.

ТОМАСИНУ дається в осени, в зимі і в весно-

ОСИП КАРРАХ, Львів,

791 вул. Костюшки, ч. 18. 2—1

Цінники і повчаючі проспекти даром і оплатно.

ДРУГИЙ НАКЛАД! По конфіскації. ДРУГИЙ НАКЛАД!

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ

ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ

на 1930 рік.

ЗМІСТ: Василь Липовецький; Максиміан Юрко Старосодський; На Ма-ківці; Богдан З.; З історії Закарпаття; Юрко Гарасимів; Десять днів на Підкарпатті; А. Крезуб; Вої за Львів і Наддніпрянські Січові Стрілки; Маріан Карпенюк; День 31. серпня 1919 р. в Києві; А. Крезуб; Напад большевиків на Кремль; в травні 1919 р. Ірина Шейгель-ська-Клименченко; Великдень у Жмеринці; Юра Шквирядка; Кохання поручника Залізного; Урники з любовних листів воєнних.

Евген Дидик; З повстанцями; Уста Грилик; Дещо з того, що пере-жила; А. С.; Помста; Я. Водяний; В Холоднім Яру; Р. Сушко; Базар; Я. Водяний; З обіймів смерті; А. Марушенко-Богданівський; На сля-танку; Сергій Дашків; Діти неволі; Адмар; Нариси з Поділля.

Д-р Б. Гватечка; Лисоня; Мирон Захисний; На чужій роботі. Аніатош Курдидик; Мій. Вол. Куч.; Коняки.

Календарном. 12 ілюстрованих героїв. 26 ілюстрацій в тексті на півредовому папері. Внета кисти Е. Козана

Ціна 3-00 зол. — Порто 0-50 зол.

Замовити можна у всіх книгарнях і кооперативах.

Червона Калина, Львів, вул. Руська ч. 18 III/а. Книгарня Червоної

Калини, Золочів, вул. Колійова ч. 1. 2—3